

בבית המשפט העליון

רע"א 3479/01

בפני: כבוד המשנה לנשיא שי לוי
 כבוד השופט יי אנגלרד
 כבוד השופט א' ריבלין

המבקשת: WAPOR S.R.L

נגד

המשיבים: 1. מישל הניה
 2. מיקרומקס בע"מ (בפירוק)

**בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
 המחוזי בירושלים מיום 25.3.01 בע"א 1320/00
 שניתן על ידי כבוד השופטים ר' אור, מ' רביד,
 צ' זילברטל**

תאריך הישיבה: ט' תמוז תשס"ב (19.6.2002)

בשם המבקשת: עו"ד מירית חביה

בשם המשיבה 1: עו"ד יגאל חברוני, עו"ד אילן פרגר
 בשם המשיבה 2: אין הופעה

**מוסכם על המשיב שאם יהיה צורך בכך נראה את הבקשה כאילו ניתנה עליה
 רשות לערער והוגש ערעור לפי הרשות שניתנה.**

החלטה

שתיים הן השאלות שפרקליטת המבקשת - שטענה לפנינו בקיצור ובטעם - העלתה לפנינו לביסוס חבותו האישית של המשיב מס' 1: האחת - שהמשיב מס' 1 העביר את כל המלאי של המשיבה מס' 2 לחברה אחרת שבשליטתו - אמנם בתמורה מלאה - וכך גרם להפסקת פעילותה; והאחרת - שהמשיב מס' 1 פרע את חובה של המשיבה מס' 1 לנושה מובטח אחר וכך העדיף את הנושה האמור "במרמה" על פני חובה של המבקשת תוך הפטר חבותו הקולטורלית כערב לנושה המובטח האחר.

לענין השאלה הראשונה נחה דעתנו שבית המשפט המחוזי לא קבע כל הלכה (ראה עמ' 6 ס' 3 סיפא לפסק הדין) דבר שאינו מצדיק דיון בשאלה בגלגול שלישי. לענין השאלה האחרת אנו סבורים שיהיה אשר יהיה הדין בנסיבות אחרות - הרי במקרה שלפנינו קיים גורם אחד המצדיק שלילת חבותו האישית של המשיב מס' 1 לחובות המשיבה מס' 2 והוא - העובדה שה"העדפה" נעשתה לטובת נושה מובטח.

אכן, אין בהחלטתנו כדי לקבוע מסמרות לגבי השאלה אם בהעדר מסגרת של פירוק יכול ויחויב מנהל חברה בחבות אישית לחובותיה אך בשל כך שהעדיף נושה אחד (שהיה לו אינטרס אישי להעדיף) על פני נושה אחר.

הבקשה נדחית, אך לא ראינו לעשות צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' תמוז תשס"ב (19.6.2002).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור B08 .01034790
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח - רשם.
בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444
בית המשפט פתוח להערות והצעות : pniot@supreme.court.gov.il
לבתי המשפט אתר באינטרנט : www.court.gov.il

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח